

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 138

din 06.03.2019

Dosar nr. 290/2018

Petiția nr. 2314/23.05.2018

Petent:

Reclamați:– Clinica de Boli Mintale Iași

Obiect: discriminare pe motiv ca este hartuit privind refuzul de a consuma cafea, conform indicației medicale - la CSM Ghelerter Iași.

I. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1..

Numele, domiciliul sau reședința reclamanților

2..

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul, persoana încadrată în grad de handicap accentuat permanent și pensionar pentru invaliditate, se consideră discriminat pe motiv că nu are voie să consume cafea, considerându-se „hartuit privind consumul de cafea la CSM Ghelerter Iași”. În momentul în care acesta se prezintă pentru a i se administra injecțiile necesare, reclamata solicită asistentelor să îi ia tensiunea și pulsul, iar în momentul în care aceste valori sunt mari dna. dr. îl apostrofează ca bea prea multă cafea și ar trebui să se limiteze doar la „o cafeluță”. Acesta s-a adresat multor instituții publice și presei.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr. 2314/14.05.2018 a fost citat petentul pentru termenul din 04.06.2018. Prin adresa 2808/14.05.2018 a fost citată partea reclamată.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului:

5. Petentul susține că se consideră discriminat pe motiv că nu are voie să consume cafea, considerându-se „hărtuit privind consumul de cafea la CSM Gheleter Iași”. În momentul în care acesta se prezintă pentru a i se administra injecțiile necesare, reclamata solicită asistentelor să îi ia tensiunea și pulsul, iar în momentul în care aceste valori sunt mari dna. dr. îl apostrofează că bea prea multă cafea și ar trebui să se limiteze doar la „o cafeluță”. Acesta s-a adresat multor institutii publice și presei.

Susținerile reclamațiilor

-

V. Motivele de fapt și de drept

6. Colegiul reține că petentul se consideră discriminat pe motiv că i se limitează, de către medicul curant de la Clinica de Boli Mintale Iași, dreptul de a bea mai multă cafea.

7. Sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului). Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legăturii de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

8. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta

existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

9. În speța de față, petentul susține că este discriminat pe motiv că i se limitează, de către medicul curant de la Clinica de Boli Mintale Iași, dreptul de a bea mai multă cafea.

10. Obiectul petiției este echivoc.

11. Astfel, raportul de cauzalitate între fapta imputată și criteriul invocat se reține, în sensul art. 10, lit. a) și lit. h) din O.G. nr. 137/2000 republicată, conform careia „constituie contravenție discriminarea unei persoane refuzarea acordării serviciilor publice administrative și juridice, respectiv refuzul accesului unei persoane sau a unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată ori publică.”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se intrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.
2. Se va răspunde partilor în sensul celor hotărâte;
  - a)
  - b)
3. O copie a hotărârii se va transmite părților

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GHEORGHIU LUMINITA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

LAZAR MARIA – Membru

HALLER ISTVAN– Membru

DINCA ILIE – Membru

JURA CRISTIAN - Membru

Redactat și motivat de: L.G.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.